

Un ou cu coajă ca zăpada
în iarbă șade liniștit.

Iar puiul dinăuntru aude
un zgomot ca un ciocănit.

— ***Cioc-cioc-cioc!***

— Cine-i acolo?

— ***Cotcodac***, sunt mama ta.

Ieși afară, sparge coaja!

Cât mai vrei să stai așa?

Fâș-fâș-fâș! Dar ce se-aude?

Cine fâșâie de zor?

— N-o să ies! strigă iar puiul.

Foșnește un șerpișor!

Ding-ding-ding! Dar ce se-aude?

E clinchet de clopoțel.

— N-o să ies, e prea mult zgomot,
vreau să dorm și eu nițel!

— ***Cioc-cioc-cioc!*** Hai, sparge coaja!

C-așa-i lumea, zgomotoasă.

Nu mai sta acolo-n ou.

Ieși să-ți văd fața frumoasă!

